

Úton egy háborgó táj felé: A szárazföldön megtett út a feldúlt Haitibe

ADRA a TIME magazinban

Kivonat (Intro
an Angry Land: The Land Route Into Ravaged Haiti By
Jay Newton-Small/ Port-au-Prince 2010. január 16.)

Â

Â

Port-au-Prince-be
eljutni nem könnyű. Egy fennkölt társaságban repültem Santo Domingoba, a
Dominikai Köztársaság fővárosába, amivel Haiti a Hispaniola szigeten osztozik.
Innen még további 150 mérföldes út állt előttünk Port-au-Prince belvárosáig, a
földrengés epicentrumáig.

A Dominikai Köztársaság gyökeren lakott
nyugati határa olyan, mint egy nagy természetvédelmi terület. A nehézségek
részeként alig befolyásolta a népvándorlás- és állatvilágot.

(...)

Az első nyom, ami arra mutatott, hogy egy katasztrófa helyszínéhez közel, még a dominikai oldalon: három Blackhawk helikopter felett, leengedett kerekkel, mintha bármelyik pillanatban le szeretnének szállni. Valóban, már egy mezőn voltak, amikor a dominikai Jimaniba történt. ...Rey Fontanez, a Puerto Rico-i San Juan Tartalomkos Nemzetőrség kapitánya szerint az Egyesült Államok katonasága evakuálta a misszionáriusokat San Isidroba, egy dominikai lőtér bázisra. Az ő három Blackhawk helikopterből álló egység volt az amerikai hadsereg első segélycsapata a földrengés helyszínén, akik biztonságosan elszállították az amerikai nagykereskedőket személynél, három súlyos sebesültjét.

(...)

A mező menti területen, egy átkormányozati állapotban az ENSZ felállított egy ideiglenes irodát és a Jimani kárhelyzet, amelyet Leocardio Alcantera - a kárhelyzetben dolgozó adventista lelkes szerint - jelenleg több mint 7000 haiti sebesült nevez otthonának. A padlószőnyeg megtele, ahol raklapokon feküdtek a termékekben. A mentőautók - melyek gyakran nem voltak többek, mint kisbusszok - általában, szélesen kifestett kisteherautók - még több beteget és sebesültet hoztak. Perceként érkezett új jármű, amiből férfiak ugrottak ki, akik váratlanul adogatták le a lepedőkön és paplanokon szállított áldozatokat.

(...)

Ahogy a Port-au Prince felé vezető utolsó 60 kilométeren elhaladtunk az általunk látott eddigi leghosszabb "ézsásrgősségi jármű" konvoja mellett.

A nemzetközi figyelem miatt a dominikaiak barátságosabbak voltak szomszédjaikkal, mint általában (bár a határ csúszkák közötti rövid ideig zavaros volt). A határátkeresésnél nem volt sem terv sem vémellenőrzés. "Éljen Isten segtessen benneteket!" - kiáltotta angol nyelven egy férfi, ahogy áthajtottunk a tetején szűrges dróttal vicsorgó kovácsoltvas kapun.

A Dominikai Kétfélszigetben Ájtmenni Haitiba pont olyan hirtelen váltás, mint az écein találkozása a sivataggal. Az ország zöldre erdőit már rég felhasították és elágytatták, utat adva a bányászat és az erdőirtás okozta fűcsuszamlások nyomait hordozó domboknak. A javul a pusztánál földrengés előtt töltségesen megművelt válygpadló kopár. Karavánunk az Adventista Fejlesztési és Segély Alap-tványon nagy kárpótlásos teherautókkal,

egy a GlobalMedic - egy kanadai civil szervezet - által bérlet buszban és egy bérlet SUV-ban állt. Vezetés berendezésekkel voltunk megpakolva, a Port-au Prince-i ivóvíz-zellés enyhésére érdekében.

A belvíz romokba hevert.

Csak egy nemzetközi mentőcsapatot láttunk, de annál több helyi haiti embert, akik a romok között szeretteiket ástak. Egy szűk sikátorban egy ember tartott egy kalapáccsal egy apró fűz kőszálát koporsó fűző, mellette valóságban-núleg egy utolsó hónapjaiban járó terhes hűgy duzzadt teste mássik kőt holttest között ákkelve. Egy idősebb nő feküdt bőrrelndők és megtöltött műanyag zsákok között, aki látszólag személyes tárgyával menekülhetett. Lábai hullamerevek voltak.

Szinte az összes 3 millió Port-au Prince-i lakos utcára került, akik most gyanús vízű vízdről tisztálkodnak. Ágyhoz ki, hogy a fő víz a járdán, a károk kárpén és a minden lehetséges nagyszemélyi helyre felállított sátrakban.

Á

Forrás: TIME

http://www.time.com/time/specials/packages/article/0,28804,1953379_1953494_1954327,00.html

Képek megtekinthetők a galériában.